

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 046/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 046/02

Cauza C-492/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia*) – *Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa și alții* (Trimitere preliminară — Reglementări regionale care impun gratuitatea distribuției, în rețelele situate în regiunea în cauză, a energiei electrice produse din surse de energie regenerabilă — Diferențiere în funcție de proveniența energiei electrice verzi — Articolele 28 și 30 CE — Libera circulație a mărfurilor — Directiva 2001/77/CE — Articolele 3 și 4 — Mecanisme naționale de sprijin al producției de energie electrică verde — Directiva 2003/54/CE — Articolele 3 și 20 — Directiva 96/92/CE — Articolele 3 și 16 — Piața internă a energiei electrice — Acces la rețelele de distribuție în condiții tarifare nediscriminatorii — Obligații de serviciu public — Lipsa proporționalității) 2

2017/C 046/03

Cauza C-171/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de *Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos*) – *Connexion Taxi Services BV/ Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV* [Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 45 alineatul (2) — Situația personală a candidatului sau a ofertantului — Motive de excludere facultative — Abatere profesională gravă — Reglementare națională care prevede o examinare de la caz la caz, în conformitate cu principiul proporționalității — Decizii ale autorităților contractante — Directiva 89/665/CEE — Control jurisdicțional] 3

2017/C 046/04	Cauza C-238/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administratif – Luxemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche [Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Egalitate de tratament — Avantaje sociale — Regulamentul (UE) nr. 492/2011 — Articolul 7 alineatul (2) — Ajutor financiar pentru studii superioare — Condiția ca studenții care nu locuiesc pe teritoriul statului membru în cauză să fie copiii unor lucrători care au fost salariați sau care și-au desfășurat activitatea profesională în acest stat membru o perioadă neîntreruptă de cel puțin cinci ani — Discriminare indirectă — Justificare — Obiectiv prin care se urmărește creșterea procentajului persoanelor rezidente titulare ale unei diplome de învățământ superior — Caracter adecvat — Proporționalitate]	4
2017/C 046/05	Cauza C-256/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – Drago Nemec/Republica Slovenia (Trimitere preliminară — Directiva 2000/35/CE — Combaterea întârzierii efectuării plăților — Competența Curții — Tranzacție încheiată înainte de aderarea Republicii Slovenia la Uniunea Europeană — Domeniu de aplicare — Noțiunea „tranzacție comercială” — Noțiunea „întreprindere” — Quantum maxim al dobânzilor de întârziere)	4
2017/C 046/06	Cauza C-378/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione Tributaria Regionale di Roma – Italia) – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 [Renvoi préjudiciel — Fiscalité — Taxe sur la valeur ajoutée — Directive 77/388/CEE — Article 17, paragraphe 5, troisième alinéa, sous d) — Champ d’application — Application d’un prorata de déduction à la taxe sur la valeur ajoutée ayant grevé l’acquisition de l’ensemble des biens et des services utilisés par un assujetti — Opérations accessoires — Utilisation du chiffre d’affaires comme indice]	5
2017/C 046/07	Cauzele conexe C-401/15-C-403/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 decembrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Cour administrative – Luxemburg) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche (Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Drepturile lucrătorilor — Egalitate de tratament — Avantaje sociale — Ajutor financiar pentru urmarea studiilor superioare — Condiție de filiație — Noțiunea „copil” — Copil al soțului sau al partenerului înregistrat — Contribuție la întreținerea acestui copil)	6
2017/C 046/08	Cauza C-558/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – Alberto José Vieira de Azevedo și alții/CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel [Trimitere preliminară — Asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi — Directiva 2000/26/CE — Articolul 4 alineatul (5) — Întreprindere de asigurare — Reprezentant însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire — Puteri suficiente de reprezentare — Chemare în judecată în fața instanțelor]	7
2017/C 046/09	Cauza C-577/15 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 decembrie 2016 – SV Capital OÜ/Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Comisia Europeană [Recurs — Cerere de deschidere a unei anchete privind autoritățile de supraveghere estoniană și finlandeză — Decizie a Autorității Bancare Europene (ABE) — Decizie a comisiei de apel a autorităților europene de supraveghere — Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 — Articolele 17 și 60 — Comisie de apel — Termen de introducere a acțiunii — Eroare scuzabilă]	7
2017/C 046/10	Cauza C-644/15 P: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 decembrie 2016 – Ungaria/Comisia Europeană [Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Organizarea comună a piețelor în sectorul agricol — Sectorul fructelor și legumelor — Articolul 103e — Ajutor financiar național acordat organizațiilor de producători în sectorul fructelor și legumelor — Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 — Articolul 97 — Decizia Comisiei privind rambursarea de către Uniunea Europeană a ajutorului financiar național acordat de Ungaria organizațiilor de producători]	8

2017/C 046/11	Cauza C-667/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht/Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW (Trimitere preliminară — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori — Practică comercială înșelătoare — Sistem de promovare piramidală — Cotizații plătite de noii aderenți și contraprestații primite de aderenții existenți — Legătură financiară indirectă)	8
2017/C 046/12	Cauza C-700/15: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija (Trimitere preliminară — Nomenclatura combinată — Clasificarea mărfurilor — Suplimente alimentare care intră în sfera poziției tarifare 2106 — Principiu activ ca o componentă esențială — Clasificare eventuală în capitolul 30 din Nomenclatura combinată — Prezentare și comercializare a produselor ca medicamente)	9
2017/C 046/13	Cauza C-412/16 P: Recurs introdus la 27 iulie 2016 de Ice Mountain Ibiza, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 mai 2016 în cauza T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Cauza C-413/16 P: Recurs introdus la 27 iulie 2016 de Ice Mountain Ibiza, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 mai 2016 în cauza T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Cauza C-554/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 31 octombrie 2016 – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Cauza C-562/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 7 noiembrie 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Cauza C-585/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 18 noiembrie 2016 – Serin Alheto/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	14
2017/C 046/18	Cauza C-621/16 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) în cauzele conexe T-353/14 și T-17/15, Italia/Comisia	16
2017/C 046/19	Cauza C-633/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sø- og Handelsretten (Danemarca) la 7 decembrie 2016 – Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Cauza C-636/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spania) la 9 decembrie 2016 – Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno de Navarra	18

Tribunalul

2017/C 046/21	Cauza T-713/14: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2016 – IPSO/BCE („BCE — Personal al BCE — Lucrători temporari — Limitarea perioadei maxime a prestării de către același lucrător temporar — Acțiune în anulare — Act atacabil — Afectare directă și individuală — Interesul de a exercita acțiunea — Termen de introducere a acțiunii — Admisibilitate — Lipsa informării și a consultării organismului sindical reclamant — Răspundere extracontractuală”)	19
2017/C 046/22	Cauza T-833/16: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Karp/Parlamentul	19

2017/C 046/23	Cauza T-858/16: Acțiune introdusă la 6 decembrie 2016 – Dow Corning și Dow Corning Europe/Comisia	20
2017/C 046/24	Cauza T-867/16: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Nomacorc/Comisia	21
2017/C 046/25	Cauza T-874/16: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2016 – RA/Curtea de Conturi	22
2017/C 046/26	Cauza T-875/16: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2016 – Falcon Technologies International/Comisia	23
2017/C 046/27	Cauza T-881/16: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2016 – HJ/EMA	24
2017/C 046/28	Cauza T-882/16: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Sipral World/EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Cauza T-893/16: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2016 – Xiaomi/EUIPO – Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Cauza T-894/16: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2016 – Air France/Comisia	26
2017/C 046/31	Cauza T-895/16: Acțiune introdusă la 13 decembrie 2016 – Toontrack Music AB/EUIPO („SUPERIOR DRUMMER”)	27
2017/C 046/32	Cauza T-908/16: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2016 – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Cauza T-916/16: Acțiune introdusă la 28 decembrie 2016 – Winkler/Comisia	28

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 046/01)

Ultima publicație

JO C 38, 6.2.2017

Publicații anterioare

JO C 30, 30.1.2017

JO C 22, 23.1.2017

JO C 14, 16.1.2017

JO C 6, 9.1.2017

JO C 475, 19.12.2016

JO C 462, 12.12.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgia) – Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa și alții

(Cauza C-492/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Reglementări regionale care impun gratuitatea distribuției, în rețelele situate în regiunea în cauză, a energiei electrice produse din surse de energie regenerabilă — Diferențiere în funcție de proveniența energiei electrice verzi — Articolele 28 și 30 CE — Libera circulație a mărfurilor — Directiva 2001/77/CE — Articolele 3 și 4 — Mecanisme naționale de sprijin al producției de energie electrică verde — Directiva 2003/54/CE — Articolele 3 și 20 — Directiva 96/92/CE — Articolele 3 și 16 — Piața internă a energiei electrice — Acces la rețelele de distribuție în condiții tarifare nediscriminatorii — Obligații de serviciu public — Lipsa proporționalității)

(2017/C 046/02)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Essent Belgium NV

Pârâți: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

cu participarea: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA

Dispozitivul

Dispozițiile coroborate ale articolelor 28 și 30 CE, precum și ale articolului 3 alineatele (2) și (8) și ale articolului 20 alineatul (1) din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE, ale articolului 3 alineatele (2) și (3) și ale articolului 16 din Directiva 96/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 decembrie 1996 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și ale articolelor 3 și 4 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității trebuie interpretate în sensul că se opun unor reglementări precum besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (Decizia guvernului flamand de modificare a deciziei guvernului flamand din 28 septembrie 2001) din 4 aprilie 2003 și besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (Decizia guvernului flamand de favorizare a producției de energie electrică din surse de energie regenerabile) din 5 martie 2004, care impun un regim de distribuție

gratuită a energiei electrice verzi în rețelele de distribuție situate în regiunea respectivă limitând beneficiul acestui regim, în ceea ce privește prima decizie, numai la energia electrică verde injectată direct de instalațiile de producție în rețelele de distribuție menționate și, în ceea ce privește a doua decizie, numai la energia electrică verde injectată direct de astfel de instalații în rețele de distribuție situate în statul membru din care face parte regiunea menționată.

(¹) JO C 34, 2.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Connexion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Cauza C-171/15) (¹)

[Trimitere preliminară — Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Articolul 45 alineatul (2) — Situația personală a candidatului sau a ofertantului — Motive de excludere facultative — Abatere profesională gravă — Reglementare națională care prevede o examinare de la caz la caz, în conformitate cu principiul proporționalității — Decizii ale autorităților contractante — Directiva 89/665/CEE — Control jurisdicțional]

(2017/C 046/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Connexion Taxi Services BV

Intimați: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Dispozitivul

- 1) Dreptul Uniunii, în special articolul 45 alineatul (2) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii nu se opune ca o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal să oblige o autoritate contractantă să analizeze, în conformitate cu principiul proporționalității, dacă trebuie realizată efectiv excluderea de la un contract de achiziții publice a unui candidat care se face vinovat de o abatere profesională gravă.
- 2) Dispozițiile Directivei 2004/18, în special cele ale articolului 2 și cele ale punctului 17 din anexa VII A la această directivă, considerate în lumina principiului egalității de tratament, precum și a obligației de transparență care decurge din acesta, trebuie interpretate în sensul că se opun ca o autoritate contractantă să decidă atribuirea unui contract de achiziții publice unui ofertant care se face vinovat de o abatere profesională gravă, pentru motivul că excluderea ofertantului respectiv de la procedura de atribuire ar fi fost contrară principiului proporționalității, deși, potrivit condițiilor prevăzute în cererea de ofertă aferentă contractului de achiziții în cauză, un ofertant care se face vinovat de o abatere profesională gravă ar trebui să fie în mod obligatoriu exclus fără a se ține seama de caracterul proporțional sau neproporțional al acestei sancțiuni.

(¹) JO C 213, 29.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administrativ – Luxemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Cauza C-238/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Egalitate de tratament — Avantaje sociale — Regulamentul (UE) nr. 492/2011 — Articolul 7 alineatul (2) — Ajutor financiar pentru studii superioare — Condiția ca studenții care nu locuiesc pe teritoriul statului membru în cauză să fie copiii unor lucrători care au fost salariați sau care și-au desfășurat activitatea profesională în acest stat membru o perioadă neîntreruptă de cel puțin cinci ani — Discriminare indirectă — Justificare — Obiectiv prin care se urmărește creșterea procentajului persoanelor rezidente titulare ale unei diplome de învățământ superior — Caracter adecvat — Proporționalitate]

(2017/C 046/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Pârât: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care subordonează acordarea unui ajutor financiar pentru studii superioare studenților nerezidenți condiției ca cel puțin unul dintre părinții acestora să fi muncit în statul membru menționat o perioadă minimă și neîntreruptă de cinci ani în momentul formulării cererii de ajutor financiar, dar nu prevede o asemenea condiție în ceea ce privește studenții care au reședința pe teritoriul statului membru respectiv, în scopul de a încuraja creșterea proporției rezidenților titulari ai unei diplome de învățământ superior.

⁽¹⁾ JO C 254, 3.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – Drago Nemeč/Republica Slovenia

(Cauza C-256/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2000/35/CE — Combaterea întârzierii efectuării plăților — Competența Curții — Tranzacție încheiată înainte de aderarea Republicii Slovenia la Uniunea Europeană — Domeniu de aplicare — Noțiunea „tranzacție comercială” — Noțiunea „întreprindere” — Cuantum maxim al dobânzilor de întârziere)

(2017/C 046/05)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamant: Drago Nemeč

Pârâtă: Republica Slovenia

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 punctul 1 din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale trebuie interpretat în sensul că o persoană fizică titulară a unei autorizații de exercitare a unei activități în calitate de meșteșugar independent trebuie să fie considerată „întreprindere” în sensul acestei dispoziții, iar tranzacția pe care o încheie trebuie să fie considerată „tranzacție comercială” în sensul aceleiași dispoziții dacă respectiva tranzacție, deși nu se referă la activitatea inclusă în autorizația menționată, se înscrie în exercitarea unei activități economice sau profesionale independente structurate și stabile, instanței de trimitere revenindu-i sarcina de a verifica acest aspect în lumina ansamblului împrejurărilor speței.
- 2) Directiva 2000/35 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, precum articolul 376 din Obligacijski zakonik (Codul obligațiilor), care prevede că dobânzile de întârziere scadente, însă neplătite, încetează să curgă atunci când cuantumul lor îl atinge pe cel al sumei datorate cu titlu principal.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de
Commissione Tributaria Regionale di Roma – Italia) – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate
Direzione Provinciale Roma 3**

(Cauza C-378/15) ⁽¹⁾

*[Renvoi préjudiciel — Fiscalité — Taxe sur la valeur ajoutée — Directive 77/388/CEE — Article 17,
paragraphe 5, troisième alinéa, sous d) — Champ d’application — Application d’un prorata de déduction à
la taxe sur la valeur ajoutée ayant grevé l’acquisition de l’ensemble des biens et des services utilisés par un
assujetti — Opérations accessoires — Utilisation du chiffre d’affaires comme indice]*

(2017/C 046/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mercedes Benz Italia SpA

Pârâtă: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf litera (d) și articolul 19 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări și unei practici naționale precum cele în discuție în litigiul principal, care impun unei persoane impozabile:

- să aplice tuturor bunurilor și serviciilor pe care le-a achiziționat o prorata de deducere bazată pe cifra de afaceri, fără să prevadă o metodă de calcul care să fie întemeiată pe natura și pe destinația efectivă a fiecăruia dintre bunurile și serviciile achiziționate și care să reflecte în mod obiectiv cota de imputare reală a cheltuielilor efectuate pentru fiecare dintre activitățile impozitate și neimpozitate și

- să se raporteze la compunerea cifrei sale de afaceri pentru a identifica operațiunile calificabile drept „acesorii”, în măsura în care evaluarea efectuată în acest scop ține seama inclusiv de raportul operațiunilor menționate cu activitățile taxabile ale persoanei impozabile și, dacă este cazul, de utilizarea pe care o conferă acestea bunurilor și serviciilor pentru care se datorează taxa pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ JO C 337, 12.10.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 decembrie 2016 (cereri de decizie preliminară formulate de Cour administrative – Luxemburg) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche

(Cauzele conexe C-401/15-C-403/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Drepturile lucrătorilor — Egalitate de tratament — Avantaje sociale — Ajutor financiar pentru urmarea studiilor superioare — Condiție de filiație — Noțiunea „copil” — Copil al soțului sau al partenerului înregistrat — Contribuție la întreținerea acestui copil)

(2017/C 046/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Pârât: Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii trebuie interpretate în sensul că prin copil al unui lucrător frontieră, care poate beneficia indirect de avantajele sociale vizate la această din urmă dispoziție, precum finanțarea studiilor acordată de un stat membru copiilor lucrătorilor care își desfășoară sau care și-au desfășurat activitatea în acest stat, trebuie să se înțeleagă nu numai copilul care are o legătură de filiație cu acest lucrător, ci și copilul soțului sau al partenerului înregistrat al lucrătorului menționat, atunci când acesta din urmă contribuie la întreținerea copilului respectiv. Această din urmă cerință rezultă dintr-o situație de fapt, a cărei apreciere este în sarcina administrației și, dacă este cazul, a instanțelor naționale, fără a fi necesar ca acestea să determine motivele contribuției respective și nici să cuantifice întinderea sa exactă.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – Alberto José Vieira de Azevedo și alții/CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Cauza C-558/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi — Directiva 2000/26/CE — Articolul 4 alineatul (5) — Întreprindere de asigurare — Reprezentant însărcinat cu soluționarea cererilor de despăgubire — Puteri suficiente de reprezentare — Chemare în judecată în fața instanțelor]

(2017/C 046/08)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação do Porto

Părțile din procedura principală

Apelanți: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Intimați: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

cu participarea: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Dispozitivul

Articolul 4 din Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă auto și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE ale Consiliului (a patra directivă privind asigurarea auto), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005, trebuie interpretat în sensul că nu impune statelor membre să prevadă că reprezentantul însărcinat, în temeiul acestui articol, cu soluționarea cererilor de despăgubire poate fi chemat în judecată el însuși, în locul întreprinderii de asigurare pe care o reprezintă, la instanța națională sesizată cu o acțiune în despăgubire intentată de o parte vătămată care intră în domeniul de aplicare al articolului 1 din Directiva 2000/26, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/14.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 decembrie 2016 – SV Capital OÜ/Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Comisia Europeană

(Cauza C-577/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Cerere de deschidere a unei anchete privind autoritățile de supraveghere estoniană și finlandeză — Decizie a Autorității Bancare Europene (ABE) — Decizie a comisiei de apel a autorităților europene de supraveghere — Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 — Articolele 17 și 60 — Comisie de apel — Termen de introducere a acțiunii — Eroare scuzabilă]

(2017/C 046/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: SV Capital OÜ (reprezentant: M. Greinoman, avocat)

Celelalte părți din procedură: Autoritatea Bancară Europeană (ABE) (reprezentanți: J. Overett Somnier și Z. J. Giotaki, în calitate de agenți, asistați de F. Tuytschaever, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: W. Mölls și K.-P. Wojcik, în calitate de agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) SV Capital OÜ suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE).
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 16, 18.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 decembrie 2016 – Ungaria/Comisia Europeană

(Cauza C-644/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 — Organizarea comună a piețelor în sectorul agricol — Sectorul fructelor și legumelor — Articolul 103e — Ajutor financiar național acordat organizațiilor de producători în sectorul fructelor și legumelor — Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 — Articolul 97 — Decizia Comisiei privind rambursarea de către Uniunea Europeană a ajutorului financiar național acordat de Ungaria organizațiilor de producători]

(2017/C 046/10)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurentă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și E. E. Sebestyén, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și B. Béres, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht/ Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Cauza C-667/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2005/29/CE — Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori — Practică comercială înșelătoare — Sistem de promovare piramidală — Cotizații plătite de noii aderenți și contraprestații primite de aderenții existenți — Legătură financiară indirectă)

(2017/C 046/11)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Pârâți: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Dispozitivul

Punctul 14 din anexa I la Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că această dispoziție permite calificarea unei practici comerciale drept „sistem de promovare piramidală” chiar și în ipoteza în care nu există decât o legătură indirectă între cotizațiile plătite de noii aderenți la un asemenea sistem și contraprestațiile percepute de aderenții existenți.

(¹) JO C 106, 21.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 decembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija

(Cauza C-700/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Nomenclatura combinată — Clasificarea mărfurilor — Suplimente alimentare care intră în sfera poziției tarifare 2106 — Principiu activ ca o componentă esențială — Clasificare eventuală în capitolul 30 din Nomenclatura combinată — Prezentare și comercializare a produselor ca medicamente)

(2017/C 046/12)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Pârâtă: Republika Slovenija

Dispozitivul

- 1) Poziția 3004 din Nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, trebuie interpretată în sensul că nu trebuie să fie clasificate în mod automat la această poziție produse care intră în sfera noțiunii „medicament”, în sensul Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011.
- 2) Nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1006/2011, trebuie interpretată în sensul că produse precum cele în discuție în litigiul principal, care au efecte benefice asupra sănătății în general și a căror componentă esențială este un principiu activ care se găsește în suplimente alimentare clasificate la poziția tarifară 2106 din această nomenclatură, deși sunt prezentate de producător drept medicamente și sunt comercializate și vândute ca atare, intră în sfera acestei poziții.

(¹) JO C 111, 29.3.2016.

Recurs introdus la 27 iulie 2016 de Ice Mountain Ibiza, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 mai 2016 în cauza T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Cauza C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Ice Mountain Ibiza, S.L. (reprezitanți: J. L. Gracia Albero și F. Miazzetto, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurente

- Anularea în întregime a Hotărârii Tribunalului din 25 mai 2016 în cauza T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO (EU:T:2016:311);
- pronunțarea unei hotărâri prin care să se admită în totalitate concluziile prezentate de recurentă în fața Tribunalului;
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a tuturor celor efectuate până în prezent în fața Camerei întâi de recurs a oficiului menționat și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe aplicarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și, mai precis, pe următoarele motive și argumente.

1. Prin hotărârea atacată se constată în mod eronat caracterul distinctiv al elementului „OCEAN”.

Mijloacele de probă prezentate în cauză sunt denaturate și apreciate în mod ilogic.

În plus, în hotărâre nu se aplică jurisprudența relevantă în materie, și anume jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene din hotărârile pronunțate în cauzele C-479/12 ⁽²⁾ (în care se apreciază proba prezentată în mod excesiv de riguros având în vedere dificultatea administrării probei) și C-24/05 P ⁽³⁾ (în care se exclude impresia consumatorului relevant).

2. Prin hotărârea atacată se apreciază în mod eronat caracterul dominant al diverselor elemente.

Denaturarea faptelor. Incoerența argumentelor prezentate în hotărâre pentru justificarea caracterului dominant al elementelor verbale.

Neaplicarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene din hotărârile pronunțate în cauzele C-251/95 ⁽⁴⁾ și C-342/97 ⁽⁵⁾ (în hotărâre se face referire la un consumator relevant complet denaturat).

Aplicarea eronată a jurisprudenței Tribunalului din hotărârea pronunțată în cauza T-134/06 ⁽⁶⁾ (aplicarea incoerentă a definiției date noțiunii „element dominant”).

Neaplicarea jurisprudenței Tribunalului din cauzele conexe T-83/11 și T-84/11 ⁽⁷⁾. În hotărâre se ignoră jurisprudența existentă în cazuri în care o piață determinată este saturată.

3. Prin hotărârea atacată se apreciază în mod eronat asemănarea existentă între mărci, fără a se ține seama de circumstanțele relevante pentru această apreciere.

Neaplicarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene din hotărârea pronunțată în cauza C-251/95 coroborată cu Hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțate în cauzele C-361/04 P ⁽⁸⁾ și C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. Prin hotărârea atacată se concluzionează în mod eronat că există un risc de confuzie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Hotărârea din 13 februarie 2014, H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, EU:C:2014:75.

⁽³⁾ Hotărârea din 22 iunie 2006, Storck/OAPI, C-24/05 P, EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ Hotărârea din 11 noiembrie 1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ Hotărârea din 13 decembrie 2007, Xentral/OAPI – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM), T-134/06, EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ Hotărârea din 13 noiembrie 2012, Antrax It/OAPI – THC (Radiatoare de încălzire), T-83/11 și T-84/11, EU:T:2012:592.

⁽⁸⁾ Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Ruiz-Picasso și alții/OAPI, C-361/04 P, EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ Hotărârea din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323.

Recurs introdus la 27 iulie 2016 de Ice Mountain Ibiza, S.L. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 25 mai 2016 în cauza T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Cauza C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Ice Mountain Ibiza, S.L. (reprezentanți: J. L. Gracia Albero și F. Miazzetto, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurente

- anularea în tot a Hotărârii Tribunalului din 25 mai 2016 în cauza T-6/15, Ice Mountain Ibiza, S.L./EUIPO (EU:T:2016:310);
- pronunțarea unei hotărâri de admitere în tot a concluziilor pe care recurenta le-a formulat în fața Tribunalului;
- obligarea Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedurile din fața Camerei întâi de recurs a Oficiului și din fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Anularea se întemeiază pe incorecta aplicare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ și, în concret, pe următoarele argumente și motive.

1. În hotărârea atacată, Tribunalul stabilește în mod eronat caracterul distinctiv al elementului „OCEAN”.

Tribunalul denaturează elementele de probă prezentate și le apreciază într-o manieră lipsită de logică.

În plus, Tribunalul nu aplică jurisprudența relevantă în materie, și anume jurisprudența care rezultă din Hotărârile Curții în cauza C-479/12 ⁽²⁾ (Tribunalul apreciază proba prezentată în mod excesiv de riguros având în vedere dificultatea obiectului probatoriu) și în cauza C-24/05 P ⁽³⁾ (Tribunalul asigură un rol marginal pentru impresia consumatorului relevant).

2. În hotărârea atacată, Tribunalul apreciază în mod eronat caracterul dominant al diferitelor elemente

Denaturarea situației de fapt. Incoerența argumentelor dezvoltate în hotărâre pentru justificarea caracterului dominant al elementelor verbale.

Neaplicarea jurisprudenței Curții care rezultă din Hotărârile pronunțate în cauzele C-251/95⁽⁴⁾ și C-342/97⁽⁵⁾ (Tribunalul utilizează un consumator relevant complet denaturat).

Incorecta aplicare a jurisprudenței Tribunalului care rezultă din Hotărârea în cauza T-134/06⁽⁶⁾ (aplicarea incoerentă a definiției date noțiunii de „element dominant”).

Neaplicarea jurisprudenței Tribunalului care rezultă din Hotărârea în cauzele conexe T-83/11 și T-84/11⁽⁷⁾. În hotărârea atacată, Tribunalul nu ține seama de jurisprudența existentă în ipotezele în care o piață determinată este saturată.

3. În hotărârea atacată, Tribunalul apreciază în mod eronat existența unei similitudini între mărci, neținând seama de împrejurări relevante pentru această apreciere

Neaplicarea jurisprudenței Curții care rezultă din Hotărârea în cauza C-251/95 în legătură cu Hotărârile Curții în cauzele C-361/04 P⁽⁸⁾ și C-342/97⁽⁹⁾.

4. În hotărârea atacată, Tribunalul concluzionează în mod eronat că există un risc de confuzie

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p.1)

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 31 octombrie 2016 – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Cauza C-554/16)

(2017/C 046/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: EP Agrarhandel GmbH

Autoritate pârâtă: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (4) din Decizia Comisiei din 20 august 2001 de stabilire a unor reguli speciale aplicabile deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară din zonele montane, 2001/672/CE⁽¹⁾ (denumită în continuare „decizia Comisiei”), astfel cum a fost modificată prin Decizia Comisiei din 25 mai 2010, 2010/300/UE⁽²⁾, se opune unei dispoziții naționale, precum cea din articolul 6 alineatul 6 din Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (Regulamentul ministrului federal al agriculturii, silviculturii, mediului și apelor privind identificarea și înregistrarea bovinelor) (Regulamentul de identificare a bovinelor 2008), BGBl II nr. 201/2008, care pentru respectarea tuturor termenelor prevăzute de această dispoziție și, prin urmare, și pe acela pentru notificarea deplasărilor de bovine către locurile de pășunat pe timp de vară, declară hotărâtoare primirea notificării corespunzătoare?

- 2) Care sunt efectele articolului 117 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 ⁽³⁾ al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 asupra eligibilității pentru primă a bovinelor a căror deplasare către locurile de pășunat pe timp de vară a fost notificată cu întârziere în sensul articolului 2 alineatul (4) din decizia Comisiei?
- 3) În cazul în care notificarea cu întârziere a deplasării către locurile de pășunat pe timp de vară conform articolului 117 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 73/2009 nu are drept urmare pierderea eligibilității pentru primă, se impune aplicarea de sancțiuni din cauza notificării întârziate?

⁽¹⁾ JO L 235, p. 23, Ediție specială 03/vol. 39, p. 59.

⁽²⁾ JO L 127, p. 19.

⁽³⁾ JO L 030, p. 16.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 7 noiembrie 2016 –
Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH**

(Cauza C-562/16)

(2017/C 046/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Schimbarea unei rezervări prin transferul pe un alt zbor decât cel prevăzut inițial reprezintă o situație care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Această dispoziție este aplicabilă în cazul unei schimbări a rezervării care nu a fost decisă de operatorul de transport aerian, ci exclusiv de tour operator?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 18 noiembrie 2016 – Serin Alheto/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Cauza C-585/16)

(2017/C 046/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Serin Alheto

Pârât: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Întrebările preliminare

- 1) Potrivit articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32 ⁽²⁾ și cu articolul 78 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:
 - A) este admisibil ca o cerere de protecție internațională depusă de un apatrid de origine palestiniană, înregistrat ca refugiat la Agenția ONU de Ajutorare și Construcție pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA), care, înainte de introducerea cererii, a avut reședința în zona de operațiuni a UNRWA (Fâșia Gaza), să fie examinată drept cerere formulată pe baza articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din anul 1951, iar nu ca o cerere de protecție internațională în sensul articolului 1 secțiunea D a doua teză din această convenție, cu condiția preluării competenței pentru examinarea cererii pentru alte motive decât cele de compasiune sau de natură umanitară, iar examinarea cererii să fie reglementată de Directiva 2011/95?
 - B) este admisibil ca o asemenea cerere să nu fie examinată pe baza condițiilor prevăzute la articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 și ca, în mod corespunzător, să nu se aplice interpretarea dată acestei dispoziții de Curtea de Justiție a Uniunii Europene?
- 2) Articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 coroborat cu articolul 5 din aceasta trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții naționale precum cea în discuție în procedura principală, mai precis articolului 12 alineatul 1 punctul 4 din Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (Legea privind azilul și refugiații, denumită în continuare „ZUB”), care, în versiunea aplicabilă, nu conține nicio clauză expresă privind protecția ipso facto a refugiaților palestinieni și nu prevede nici condiția ca acordarea de asistență să înceteze pentru vreun motiv, precum și în sensul că articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 este suficient de precis și de necondiționat, având astfel efect direct, încât să se aplice și fără ca solicitantul protecției internaționale să îl fi invocat în mod explicit, atunci când cererea ca atare trebuie examinată pe baza articolului 1 secțiunea D a doua teză din Convenția de la Geneva?
- 3) Din articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32 coroborat cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95 rezultă că, în cadrul unei proceduri privind o cale de atac desfășurate în fața unei instanțe împotriva unei decizii de neacordare a protecției internaționale, emise în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32, și ținând seama de situația de fapt din procedura principală, aceste dispoziții permit ca instanța de fond să trateze cererea de protecție internațională ca atare pe baza articolului 1 secțiunea D a doua teză din Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților și să o aprecieze în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/95, atunci când cererea de protecție internațională a fost introdusă de un apatrid de origine palestiniană, înregistrat ca refugiat la UNRWA, care, înainte de introducerea cererii, a avut reședința în zona de operațiuni a UNRWA (Fâșia Gaza), iar, în cadrul deciziei de respingere a cererii de protecție internațională, cererea nu a fost examinată în raport cu dispozițiile amintite?

- 4) Din dispozițiile articolului 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32, care se referă la dreptul la o cale de atac efectivă, în contextul cerinței privind „examinarea deplină și *ex nunc* atât a elementelor de fapt, cât și a elementelor de drept”, interpretate prin coroborare cu articolele 33 și 34, precum și cu articolul 35 alineatul (2) din această directivă și cu articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/95 coroborat cu articolele 18, 19 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene rezultă că, în cadrul unei căi de atac introduse la o instanță împotriva unei decizii de respingere a cererii de protecție internațională, adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2013/32, este admisibil:
- A) ca instanța de fond să decidă inițial cu privire la admisibilitatea cererii de protecție internațională și la returnarea apatridului în statul de reședință anterior introducerii cererii de protecție internațională, după ce a obligat autoritatea pentru azil să prezinte probele necesare și a acordat persoanei în cauză ocazia să prezinte observații privind admisibilitatea cererii sau
 - B) ca instanța de fond să anuleze decizia din cauza încălcării unor norme fundamentale de procedură și să oblige autoritatea pentru azil să soluționeze din nou cererea de protecție internațională, ținând seama de instrucțiunile privind interpretarea și aplicarea normelor legale, efectuând în cadrul examinării admisibilității și interviul prevăzut la articolul 34 din Directiva 2013/32, și să decidă cu privire la posibilitatea returnării apatridului în statul de reședință anterior introducerii cererii de protecție internațională?
 - C) ca instanța de fond să aprecieze gradul de siguranță din țara de reședință a persoanei în cauză de la data ședinței sau, în cazul în care situația s-a schimbat în mod semnificativ în direcția unei decizii favorabile acestei persoane, de la data pronunțării hotărârii?
- 5) Asistența acordată de Agenția ONU de Ajutorare și Construcție pentru Refugiații Palestinieni din Orientul Apropiat (UNRWA) reprezintă o protecție suficientă în sensul articolului 35 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2013/32 în statul respectiv, aflat în teatrul de operațiuni, atunci când, în ceea ce privește persoanele asistate de agenție, acest stat aplică principiul nereturnării în sensul Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din anul 1951?
- 6) Potrivit dispozițiilor articolului 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32 coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, se poate concluziona că dreptul la o cale de atac efectivă, în contextul dispoziției potrivit căreia este necesară „după caz, o examinare a necesităților de protecție internațională în temeiul Directivei 2011/95/UE”, obligă instanța de fond ca, în cadrul procedurii privind calea de atac introdusă împotriva deciziei prin care cererea de protecție internațională a fost examinată pe fond și respinsă, să adopte o hotărâre:
- A) care dobândește autoritate de lucru judecat nu numai referitor la problema legalității respingerii, ci și în ceea ce privește nevoia de protecție internațională a solicitantului în conformitate cu Directiva 2011/95, și anume și atunci când, potrivit dreptului național al statului membru respectiv, protecția internațională se poate acorda numai prin decizia unei autorități administrative,
 - B) privind necesitatea acordării protecției internaționale prin examinarea corespunzătoare a cererii de protecție internațională, indiferent de încălcările normelor de procedură săvârșite de autoritatea pentru azil în cadrul examinării cererii?

(¹) Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatridii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, p. 9).

(²) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, p. 60).

**Recurs introdus la 25 noiembrie 2016 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a opta) în cauzele conexe T-353/14 și T-17/15, Italia/Comisia**

(Cauza C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin și G. Gattinara, agenți)

Celelalte părți din procedură: Republica Italiană și Republica Lituania

Concluziile recurente

Comisia solicită Curții de Justiție:

- anularea hotărârii atacate;
- în cazul în care Curtea consideră că litigiul este în stare de judecată, respingerea acțiunii în primă instanță ca neîntemeiată;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură și a celor din procedura în primă instanță;
- obligarea Republicii Lituania la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Comisia invocă patru motive: 1) eroare de drept în interpretarea naturii juridice a „Dispozițiile generale” aplicabile concursurilor și eroare de drept în interpretarea articolului 7 alineatul (1) din anexa III la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), cu consecința motivării eronate; 2) eroare de drept și încălcarea obligației de motivare în interpretarea articolului 1d din statut; 3) erori de drept în interpretarea (de altfel contradictorie) a articolului 28 litera (f) din statut și în interpretarea criteriilor referitoare la controlul jurisdicțional al Tribunalului; 4) eroare de drept în interpretarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58 (JO 17 din 6 octombrie 1958, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3).

1. Primul motiv cuprinde patru aspecte. Prin intermediul primului aspect, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea naturii juridice a „Dispozițiilor generale” aplicabile concursurilor generale (JO 2014, C 60 A, p. 1), dat fiind că, potrivit Comisiei, dispozițiile menționate prevedeau obligații noi și specifice în ceea ce privește desfășurarea procedurii de concurs, obligații pe care anunțurile atacate nu le-au modificat. Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 7 alineatul (1) din anexa III la statut în sensul că EPSO nu ar avea competența de a institui norme generale și abstracte în ceea ce privește regimul lingvistic al concursurilor organizate de acesta. Potrivit Comisiei, EPSO dispune de o astfel de competență. În această privință, Comisia invocă de asemenea o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care, la punctul 57 *in fine* din hotărârea atacată, Tribunalul se contrazice, reținând că EPSO are totuși puterea de apreciere a nevoilor, inclusiv lingvistice, ale instituțiilor cu ocazia organizării diferitor concursuri. Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, Comisia susține că Tribunalul în mod eronat a apreciat că Dispozițiile generale constituie simple acte care anunță criteriile pentru alegerea celei de a doua limbi în cadrul procedurilor de concurs organizate de EPSO, dat fiind că, dimpotrivă, aceste dispoziții prevedeau, cu forță obligatorie, criteriile care justificau o astfel de alegere. În sfârșit, prin intermediul celui de al patrulea aspect al primului motiv, Comisia susține că Tribunalul în mod eronat a interpretat natura și conținutul anunțurilor atacate în sensul că, sub aspectul regimului lingvistic, anunțurile constituie izvor de obligații noi și specifice, săvârșind astfel și o încălcare a obligației de motivare a respingerii excepției de inadmisibilitate ridicate de Comisie; în acest sens, potrivit Comisiei, anunțurile atacate erau acte având un conținut pur confirmativ al prevederilor Dispozițiilor generale.

2. Al doilea motiv cuprinde două aspecte. Prin intermediul primului aspect, Comisia invocă o eroare de drept în interpretarea articolului 1d din statut, potrivit căruia limitarea opțiunilor privind a doua limbă nu constituie în mod necesar o discriminare, însă poate fi justificată în lumina unui obiectiv general, precum interesul serviciului în cadrul politicii de personal. Prin intermediul celui de al doilea aspect, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o încălcare a obligației de motivare, întrucât, în căutarea unei justificări a limitării opțiunilor privind a doua limbă, în hotărârea atacată Tribunalul se limitează exclusiv să ia în considerare anunțurile de concurs, deși ar fi trebuit să ia de asemenea în considerare Dispozițiile generale și conținutul acestora.
3. Al treilea motiv cuprinde trei aspecte. Prin intermediul primului aspect, Comisia susține că Tribunalul nu poate să considere, fără a interpreta în mod eronat articolul 28 litera (f) din statut, că cerințele privind capacitatea lingvistică nu fac parte din competența candidaților menționați la articolul 27 din statut. Prin intermediul celui de al doilea aspect, Comisia susține că Tribunalul a definit în mod eronat criteriul controlului jurisdicțional propriu, care ar fi trebuit să se limiteze la o evaluare a erorii vădite de apreciere sau a tratamentului arbitrar. Prin intermediul celui de al treilea aspect, Comisia susține că Tribunalul a depășit limitele controlului său, efectuând o evaluare pe fond în ceea ce privește alegerea de a nu introduce, pe lângă cele trei limbi indicate în anunțurile de concurs (engleza, franceza și germana), și alte limbi și, prin urmare, substituindu-se administrației.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv de recurs, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58, întrucât a considerat că corespondența dintre EPSO și candidați intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții, cu excluderea oricărei posibilități de a restrânge alegerea celei de a doua limbi. În schimb, posibilitatea de a efectua o astfel de restrângere decurge, potrivit Comisiei, din articolul 1d alineatele (5) și (6) din statut, care se aplică și candidaților la o procedură de concurs.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sø- og Handelsretten (Danemarca) la 7 decembrie 2016 –
Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet**

(Cauza C-633/16)

(2017/C 046/19)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Sø- og Handelsretten

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ernst & Young P/S

Pârâtă: Konkurrencerådet

Întrebările preliminare

- 1) Potrivit căror criterii trebuie să se aprecieze dacă conduita sau acțiunile unei întreprinderi intră sub incidența interdicției de la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004 ⁽¹⁾ al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (interdicția referitoare la punerea în aplicare anticipată)? Acțiunea de punere în aplicare în sensul articolului 7 alineatul (1) presupune ca acțiunea, în tot sau în parte, în fapt sau în drept, să fie un element constitutiv al schimbării efective a controlului sau al fuziunii activităților care continuă să fie desfășurate de întreprinderile implicate și care — cu condiția atingerii pragurilor cantitative — generează obligația de notificare?
- 2) Rezilierea unui acord de cooperare, cum este cel din prezenta cauză, care este anunțată în împrejurări corespunzătoare celor prezentate în decizia de trimitere, poate să constituie o acțiune de punere în aplicare care intră sub incidența interdicției de la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004 al Consiliului și care sunt criteriile care trebuie să fie aplicate în acest caz pentru luarea unei decizii?
- 3) Prezintă vreo relevanță pentru răspunsul la a doua întrebare aspectul dacă rezilierea a generat în mod real pe piață efecte relevante din perspectiva dreptului concurenței?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, se solicită clarificări privind criteriile și gradul de probabilitate care trebuie să fie utilizate pentru a decide în speță dacă rezilierea a generat asemenea efecte pe piață, îndeosebi importanța posibilității de a atribui aceste efecte altor cauze?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi, JO L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spania) la 9 decembrie 2016 – Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno de Navarra

(Cauza C-636/16)

(2017/C 046/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Wilber López Pastuzano

Pârâtă: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Întrebarea preliminară

Articolul 12 din Directiva 2003/109/CE a Consiliului ⁽¹⁾ din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale precum cea din litigiul principal și jurisprudenței care o interpretează, care nu prevede aplicarea cerințelor de protecție împotriva expulzării unui cetățean străin rezident pe termen lung în raport cu orice decizie administrativă de expulzare, indiferent de natura sau de modalitatea juridică a acesteia, ci limitează domeniul de aplicare al acestor cerințe numai la o anumită modalitate de expulzare?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2016 – IPSO/BCE

(Cauza T-713/14) ⁽¹⁾

(„BCE — Personal al BCE — Lucrători temporari — Limitarea perioadei maxime a prestării de către același lucrător temporar — Acțiune în anulare — Act atacabil — Afectare directă și individuală — Interesul de a exercita acțiunea — Termen de introducere a acțiunii — Admisibilitate — Lipsa informării și a consultării organismului sindical reclamant — Răspundere extracontractuală”)

(2017/C 046/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Organizația angajaților din instituțiile europene și internaționale din Republica Federală Germania (IPSO) (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: inițial B. Ehlers, I. Köpfer și M. López Torres, ulterior B. Ehlers, P. Pfeifhofer și F. Malfrère, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea unui act al conducerii BCE din 20 mai 2014 privind limitarea la doi ani a perioadei maxime în care BCE va putea recurge la prestări din partea aceluiași lucrător temporar pentru sarcini administrative și de secretariat și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și având ca obiect repararea prejudiciului moral suferit

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia conducerii Băncii Centrale Europene (BCE) din 20 mai 2014 privind limitarea la doi ani a perioadei maxime în care BCE va putea recurge la prestări din partea aceluiași lucrător temporar pentru sarcini administrative și de secretariat.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) BCE suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Organizația angajaților din instituțiile europene și internaționale din Republica Federală Germania (IPSO). IPSO suportă un sfert din propriile cheltuieli.

⁽¹⁾ JO C 431, 1.12.2014.

Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2016 – Karp/Parlamentul

(Cauza T-833/16)

(2017/C 046/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Kevin Karp (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: N. Lambers și R. Ben Ammar, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei autorității abilitate să încheie contractele de muncă pentru grupul EFDD din cadrul Parlamentului European prin care a fost încadrat în grupa de funcții I ca asistent parlamentar acreditat (APA) prin contractul semnat la 25 februarie 2015 și în grupa de funcții II în cadrul contractului de angajare semnat la 12 mai 2016;
- obligarea pârâtului la repararea prejudiciului material și moral suferit de reclamant, estimat provizoriu la 40 888,68 euro și, respectiv, la 63 323,20 euro;
- obligarea pârâtului să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 80 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (RAA)

- Reclamantului a fost încadrat în treapta care corespunde grupei de funcții I potrivit primului contract și în gradul de bază al grupei de funcții II prin al doilea contract care i-a fost propus. Grupa de funcții II corespunde unor „atribuții de birou și de secretariat, administrarea biroului și alte atribuții echivalente exercitate sub supravegherea funcționarilor sau a agenților temporari”, în condițiile în care marea majoritate a atribuțiilor încredințate reclamantului în cadrul primului și celui de al doilea contract de muncă au fost atribuții administrative și de consiliere, după cum o demonstrează anexele cererii introductive.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 82 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene

- Articolul 82 din RAA prevede că agenții contractuali sunt recrutați în grupa de funcții IV dacă pot demonstra că au un nivel de studii care să corespundă unui ciclu complet de studii universitare de cel puțin trei ani absolvit cu diplomă sau o formare profesională de nivel echivalent. Reclamantul a absolvit cinci ani de studii universitare, obținând două diplome, și, în plus, în ceea ce privește cel de al doilea contract care i-a fost propus, dispune de o experiență profesională anterioară dobândită în cadrul Parlamentului European care include atribuții echivalente celor pe care le-a efectuat.

Acțiune introdusă la 6 decembrie 2016 – Dow Corning și Dow Corning Europe/Comisia

(Cauza T-858/16)

(2017/C 046/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Statele Unite) și Dow Corning Europe (Seneffe, Belgia) (reprezentanți: S. Verschuur, M. Stroungi și L. Méliá, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1-4 din Decizia Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutor de stat pentru exceptarea de la dispozițiile referitoare la profitul excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia (denumită în continuare „decizia atacată”) ⁽¹⁾;
- în subsidiar, anularea articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 1 litera (d) din Regulamentul 2015/1589 ⁽²⁾, întrucât aceasta a calificat în mod eronat drept schemă de ajutor deciziile fiscale anticipate referitoare la profitul excedentar, săvârșind astfel diverse erori vădite de drept, de fapt și de apreciere și oferind o motivare insuficientă în acest sens.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât aceasta a săvârșit o eroare materială de drept și o eroare vădită de apreciere în interpretarea și aplicarea sistemului de referință pentru a stabili dacă deciziile fiscale anticipate referitoare la profitul excedentar confereau un avantaj selectiv.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât aceasta a apreciat în mod eronat că deciziile fiscale anticipate referitoare la profitul excedentar confereau un avantaj selectiv, săvârșind astfel diverse erori vădite de fapt și de apreciere, neefectuând o examinare diligentă și imparțială și indicând o motivare insuficientă.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 16 din Regulamentul 2015/1589 și a unor principii ale dreptului Uniunii, întrucât aceasta a săvârșit o eroare materială de drept și o eroare vădită de apreciere și a oferit o motivare insuficientă în stabilirea metodologiei pentru cuantificarea pretinsului ajutor.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/1699 a Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia [notificată cu numărul C(2015) 9837] (JO 2016, L 260, p. 61).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2016 – Nomacorc/Comisia

(Cauza T-867/16)

(2017/C 046/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nomacorc (Thimister-Clermont, Belgia) (reprezentanți: S. Verschuur, M. Stroungi și L. Mélia, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1-4 din Decizia Comisiei din 11 ianuarie 2016 legată de ajutorul de stat SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar pusă în aplicare de Belgia (denumită în continuare „decizia atacată”) ⁽¹⁾;
- în subsidiar, anularea articolului 2 alineatul (1) din decizia atacată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 1 litera (d) din Regulamentul 2015/1589 ⁽²⁾ prin calificarea incorectă a deciziilor privind profitul excedentar drept schemă de ajutoare, săvârșind astfel diferite erori de drept, de fapt și de apreciere vădite și oferind o motivare necorespunzătoare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE prin săvârșirea unei erori substanțiale de drept și a unei erori vădite de apreciere la interpretarea și aplicarea sistemului de referință în scopul de a evalua dacă deciziile privind profitul excedentar au conferit un avantaj selectiv.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (1) TFUE prin faptul că s-a constatat în mod incorect că deciziile privind profitul excedentar au conferit un avantaj selectiv, săvârșindu-se astfel diferite erori de fapt și de apreciere vădite, nefiind realizată o examinare diligentă și imparțială și oferindu-se o motivare necorespunzătoare.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/1699 a Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat privind scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia [notificată cu numărul C(2015) 9837] (JO 2016, L 260, p. 61).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2016 – RA/Curtea de Conturi

(Cauza T-874/16)

(2017/C 046/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 4 martie 2016 de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 11;
- obligarea Curții de Conturi la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia reclamantul ridică o excepție de nelegalitate a sistemului de promovare în vigoare la Curtea de Conturi a Uniunii Europene, pus în aplicare prin Decizia 53-2014 privind promovările, întrucât ar afecta capacitatea autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) de a identifica în mod metodic diferențele în modul de evaluare a funcționarilor astfel cum este practicat de diferiții notatori ai instituției în funcție de propria subiectivitate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia din 4 martie 2016 de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 11 ar încălca articolul 45 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, întrucât AIPN nu ar fi efectuat o analiză comparativă a meritelor sale pe o bază de egalitate și obiectivă, în temeiul unor surse de informații și de date comparabile.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că motivarea furnizată în răspunsul de respingere a reclamației ar arăta că decizia atacată ar fi afectată de mai multe erori vădite de apreciere.

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2016 – Falcon Technologies International/Comisia

(Cauza T-875/16)

(2017/C 046/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Emiratele Arabe Unite) (reprezentați: R. Sciaudone și G. Arpea, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei la prezentarea raportului final;
- anularea deciziei atacate și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei Comisiei din 14 octombrie 2016 prin care Comisia a respins cererea confirmativă a reclamantei de acces la documentul „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015 7552)*”.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾
 - Reclamanta contestă, în primul rând, aplicarea eronată a noțiunii „interes comercial” în sensul articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. Avizul care reiese din raportul final, adoptat la finalul unei proceduri administrative complete, cu privire la respectarea, de către ICIM, a legislației, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 920/2013 ⁽²⁾, aplicabile organismelor notificate, nu conține nicio informație considerată în mod tradițional comercială. În orice caz, pretinsa atingere adusă reputației care ar rezulta din divulgarea raportului final nu ar putea constitui, în sine, un element suficient pentru aplicarea excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (2)

prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001. În al doilea rând, din decizia atacată nu reies în mod clar, detaliat și neechivoc elementele care au condus Comisia la a considera că accesul FTI la raportul final ar produce prejudicii pentru ICIM, nici nu indică rezultatul comparării intereselor comerciale prezumate de ICIM și interesul partenerilor săi comerciali – printre care reclamanta – de a cunoaște nivelul de fiabilitate și de credibilitate ale organismului notificat.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe excluderea eronată a unui interes public superior și pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001.

— Decizia atacată trebuie anulată pentru motivul că Comisia a exclus existența unui interes public superior care să justifice divulgarea, pe de o parte, și existența altor interese publice de natură să prevaleze în raport cu interesele protejate de articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, pe de altă parte. Reclamanta consideră că, prin încălcarea jurisprudenței Comisia/EnBW ⁽³⁾, natura esențială a raportului final în scopul protecției jurisdicționale în fața instanțelor naționale a fost neglijată și nu a fost luată în considerare ca interes public superior. Decizia atacată este, în orice caz, viciată și în măsura în care interesele constând în protecția concurenței și a sănătății publice nu au fost luate în considerare ca interese publice superioare.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001

— În sfârșit, Comisia nu a apreciat în mod corect posibilitatea de a acorda acces parțial la raportul final, cu încălcarea principiului proporționalității. Avizul Comisiei, cu caracter administrativ, putea fi ocultat în ceea ce privește datele sensibile sau secrete în mod obiectiv prezentate. Nimic nu se opunea eliberării unei versiuni neconfidențiale a raportului final care să permită o înțelegere suficientă a evaluării ICIM fără a evidenția însă eventuale (însă improbabile) secrete comerciale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 920/2013 al Comisiei din 24 septembrie 2013 privind desemnarea și supravegherea organismelor notificate în temeiul Directivei 90/385/CEE a Consiliului privind dispozitivele medicale active implantabile și al Directivei 93/42/CEE a Consiliului privind dispozitivele medicale (JO L 253, p. 8).

⁽³⁾ A se vedea Hotărârea Curții de Justiție din 27 februarie 2014, C-365/12 P, Comisia/EnBW, punctul 107.

Acțiune introdusă la 14 decembrie 2016 – HJ/EMA

(Cauza T-881/16)

(2017/C 046/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: HJ (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei să plătească reclamantei un euro simbolic pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea pârâtei să retragă memorandumul din 22 iulie 2015 și, pe cale de consecință, răspunsul formulat de reclamantă la 23 iulie 2015, din dosarul personal al acesteia din urmă;

- în cazul în care este necesar, anularea deciziei Autorității abilitate să încheie contracte (AAIC) din 21 martie 2016, prin care se respinge cererea de despăgubiri formulată de reclamantă la 26 noiembrie 2015 și anularea deciziei AAIC din 19 octombrie 2016, prin care se respinge contestația reclamantei din 20 iunie 2016 împotriva deciziei citate anterior;
- obligarea părții la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, prin care susține că condițiile pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene, și anume nelegalitatea comportamentului reproșat, realitatea prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între comportament și prejudiciul invocat, sunt întrunite în speță. Potrivit reclamantei, înscrisurile din dosarul său personal, care ar fi fost publicate și puse la dispoziția oricărui agent al Agenției Europene pentru Medicamente pentru o anumită perioadă, nu au fost prelucrate în mod corect și legal, ci ar fi fost prelucrate cu altă finalitate decât cea pentru care au fost colectate, fără ca această schimbare a finalității să fi fost autorizată în mod expres de reclamantă. Difuzarea acestor date sensibile ar fi repus în discuție, prin urmare, integritatea reclamantei, cauzându-i astfel un prejudiciu moral real și cert. În opinia reclamantei, acest prejudiciu trebuie imputat integral comportamentului culpabil al Agenției.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2016 – Sipral World/EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Cauza T-882/16)

(2017/C 046/28)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sipral World, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: R. Almaraz Palmero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „DOLFINA” – cererea de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr. 3 701 828

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 în cauza R 1897/2015-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

- obligarea EUIPO și a intervenientei, LA DOLFINA S.A., la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente litigiului în fața Tribunalului, inclusiv a celor privind procedura în fața Camerei a doua de recurs.

Motivul invocat

- Încălcarea articolelor 15, 42, 51, 75 și 78 din Regulamentul nr. 207/2009 coroborate cu normele 22 și 40 din Regulamentul nr. 2868/95.

A acțiune introdusă la 19 decembrie 2016 – Xiaomi/EUIPO – Apple (MI PAD)

(Cauza T-893/16)

(2017/C 046/29)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Xiaomi, Inc. (Beijing, China) (reprezentanți: T. Raab și C. Tenkhoff, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Apple Inc. (Cupertino, California, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MI PAD”– cererea de înregistrare nr. 12 780 987

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 în cauza R 363/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 19 decembrie 2016 – Air France/Comisia

(Cauza T-894/16)

(2017/C 046/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Air France (Roissy-en-France, Franța) (reprezentant: R. Sermier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2016/1698 a Comisiei din 20 februarie 2014 privind măsurile SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07) puse în aplicare de Franța în favoarea aeroportului din Marsilia Provence și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul [notificată cu numărul C(2014) 870];
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe vicii care afectează decizia atacată în ceea ce privește ajutorul acordat terminalului „Marseille-Provence 2” (MP2) de departamentul Bouches-du-Rhône. În special,
 - măsura nu ar răspunde unor obiective de interes general clar definite. Aprecierea Comisiei cuprinsă în decizia atacată ar fi afectată de o motivare insuficientă, de o eroare de drept și de o eroare de apreciere în ceea ce privește:
 - obiectivul constând în a face față unei creșteri preconizate a traficului aerian;
 - obiectivul legat de promovarea dezvoltării economice a regiunii;
 - ajutorul nu ar fi necesar.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe vicii care afectează decizia atacată în ceea ce privește contractul pentru achiziționarea de spațiu publicitar încheiat cu societatea Airport Marketing Services.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe vicii care afectează decizia atacată în ceea ce privește tarifele aferente taxei pe pasager pe terminalul MP2.

Acțiune introdusă la 13 decembrie 2016 – Toontrack Music AB/EUIPO („SUPERIOR DRUMMER”)

(Cauza T-895/16)

(2017/C 046/31)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Toontrack Music AB (Umeå, Suedia) (reprezentant: L.-E. Ström, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „SUPERIOR DRUMMER” – Cererea de înregistrare nr. 13 945 019.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 octombrie 2016 în cauza R 2438/2015-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), a articolului 7 alineatul (1) litera (c), a articolului 7 alineatul (2) și a articolului 65 din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 20 decembrie 2016 – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (nowwireless)

(Cauza T-908/16)

(2017/C 046/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, China) (reprezentant: P. Kavanagh, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Now Wireless Ltd (Whyteleafe, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „nowwireless” – cererea de înregistrare nr. 6 782 569

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 17 octombrie 2016 în cauza R 662/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, precum și a deciziei pronunțate de divizia de opoziție;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 28 decembrie 2016 – Winkler/Comisia

(Cauza T-916/16)

(2017/C 046/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Bernd Winkler (Grange, Irlanda) (reprezentant: A. Kässens, Rechtsanwältin)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 30 septembrie 2016 cu privire la reclamația formulată și obligarea acesteia să adopte o decizie cu privire la calculul capitalului la data înregistrării cererii reclamantului și anume 14 septembrie 2011;
- în subsidiar, obligarea pârâtei la plata unei despăgubiri în cuantum de 19 920,39 euro în contul de pensii al reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiilor duratei rezonabile a procedurii, securității juridice și procedurii echitabile și pe încălcarea obligațiilor de informare și de consultare.
 - Reclamantul consideră că întârzierile în soluționarea cererii sale aduc atingere tuturor principiilor bunei administrări. Reclamantul nu ar fi fost ascultat înainte de adoptarea deciziei.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament, nediscriminării și proporționalității.
 - În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantul susține că cererile similare ale unor colegi care nu sunt mai în vârstă decât el au fost soluționate mult mai rapid, astfel că nu există un motiv de fapt care să justifice această inegalitate de tratament.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.
 - Reclamantul critică în final aplicarea de dobânzi asupra sumei calculate a capitalului său pentru perioada cuprinsă între data cererii și data transferului definitiv al capitalului, împrejurare care nu i-a fost adusă la cunoștință în prealabil.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO